

QR. 254, 24.

PRIMAS LINEOLAS
VITAE

Z c
3655

A
VIRO SVMME REVERENDO AMPLISSIMO DOCTISSIMO
**IOHANNE GODOFREDO
LESSINGIO**

ARTIVM LIBERALIVM MAGISTRO

ET
SACERDOTE APVD NOS PRIMARIO
SANCTISSIME ACTAE

Camenz

EXHIBET

X 2313012

ET
SENATVM GRAVISSIMVM
REIPUBLICAE CAMITIANAE
PATRONOS SCHOLAE

CETEROSQVE
QVI MVSI NOSTRIS FAVENT

AD AVDIENDAS
ORATIVNCVLAS QVADAM
SVMMA PIETATE ET HVMANITATE

INVITAT
M. IOHANNES FRIDERICVS VOIGTIVS
RECTOR.

BYDISSAE, LITTERIS VID. SCHOLTZIAE.

BIBLIOTHECA
CAMITIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SACHS.)

VERLAGS-DRUCKER

JOHANNES GÖTTSCHE LOWE

LEIPZIG

VERLAGS-DRUCKER

LEIPZIG

VERLAGS-DRUCKER
LEIPZIG

VERLAGS-DRUCKER
LEIPZIG

VERLAGS-DRUCKER
LEIPZIG

audabunt alii sua, quibus iure gloriari possunt, Lumina, viros, quos propter eximiam, quam præ se ferunt, sanctitatem, doctrinam, fidem, prudentiam, virtutes ceteras, mirantur, gestant in oculis. Habet et *Camitium ornamenta sua*, quæ probe intuendo mentes, si læuæ non essent, neque, nouis potius qualibuscunque captæ tractæque pueriliter, fastidirent præsentia, ad sapientiam frugemque peruenire possent. Habet in primis *venerabile illud carumque caput*: habet *Lessingium*, *signum hoc in templo Dei bonum, totque nominibus præclarum atque conspicuum*. Rara, profecto, et incomparabilis mihi fortuna contigit, vt *senem hunc* sacerdotii sui ante dimidium sæculum suscepti, et per tot annorum seriem felicissime gesti memoriam pie recolentem, mirificoque cum animi, tum corporis vigore adhuc fulgentem *vatem* sub ipsis huius anni auspiciis iubila deuota* e suggestu sacro decantantem audirem. Cuius diei celebritas licet non ad eos tantum, qui his mœnibus, agrique Camitiani ambitu continentur, sed ad vniuersam quoque Lusatiam, quæ, quantum ego quidem scio, decem lustrorum sacerdotem mente corporeque vegetiori adhuc valentem alit neminem, pertinere videtur: *modestia* tamen *senis nostri* mediis tranquilli in vndis, *cuius virtutes* latere minime possunt, sed, quo magis occultantur, eo magis ipsæ per se lucent splendentque etiam in tenebris, ambitiosas laudationes quascunque, sollemnesque pompas fieri vetuit grauissime, vixque ego, veritus quippe, ne, Lyceo quoque tacente, vel ipsi lapides muti, indignabundi tamen, ad conclamandum excitarentur, ab *illius humanitate* impetrare potui, vt, primas tantum *vita sanctissime actæ* lineolas adumbrando, hisce pagellis pretium quoddam quarere liceret.

A 2

Acci-

*) Ad Psalm LXXI. 17. 18.

Accipias itaque, *Camitium*, mente haut iniqua hanc pietatis in Lessingios meæ tesseralam: monumentum vero ære perennius, tantoque nomine dignum, cogitent Schroeckhii, Klotzii, ipsi Lessingii. *Fortunatus senex noster* in lucem hanc editus est Camitii a. d. XXIV. Nouembris anni superioris sæculi XCIII. matre *Anna Dorothea*, viri et olim, et adhuc apud nos celebratissimi, qui, quod recte mireris, per dimidium sæculum *publici huius ciuitatis consilii* particeps, consul annos XLIII. fuit, tandemque octogenario maior animam Deo reddidit anno huius sæculi XVIII. quique, quod ciues nostri, seniores in primis, adhuc vno ore laudant, hanc scholam summis in deliciis habuit, *Godofredi Hillmanni* filia prima e primo connubio suscepta. Patrem habuit *Noster Theophilum illum*, qui annos LIII. magistratum, consulatum XXIII. apud nos gessit, et lustro huius sæculi VII. fere exacto, senex annorum LXXXIX. ad cælitum euectus consortium decus non *gentis solum suæ*, sed *totius quoque ciuitatis nostræ* exitit omni laudis genere excellentissimum. Hic ipse *Theophilus Dorotheæ suæ* anno superioris sæculi XC. secundis votis iunctus ex eadem genuit liberos IX. quorum e grege *Noster* tantum, Filius tertius, nec non vltimus ille, quem honorificentissime nomino, *Iohannes Traugott*, curie *prouincialis in Lusatia superiori* aduocatus, cui Elector curam et inspectionem vectigalium, accisam vocant, commisit, adhuc sunt superstites.

Longum foret enumerare Lessingios, qui famam consecuti sunt, ex antiqua hac, quam virtus nobilitauit, familia natos. Hoc vnum attingendum existimo, auum *Nostri* pateram, *Christianum*, olim consulatu in episcopatus Martisburgensis oppido, *Skeuditz*, proauum, *Matthiam*, Diaconio, abauum, *Clementem*, sacerdotio primario ibidem claruisse, cuius quippe cognomen expressum per *Lesſgek* legimus in iis, qui ecclesiæ nostræ simbolo *formulæ concordiæ* nomine satis noto subscripserunt.

Primum Parens *Nostrum* ingenio perquam docili præditum
 intra

intra priuatos parietes continebat studentem; qui tamen, in scholis vtilius, quam domi, erudiri pueros, non a Fabio tantum, sed ipso quoque vsu edoctus ab honesto hoc, nostra tamen tempestate haut publico more priuata quadam, quamuis inani, persuasione minime dissentiebat, *puerum* potius disciplinæ, qui tum in hoc Lyceo litteras docebant, *Hartmanni*, Rectoris, *Lindneri*, Conrectoris, tradebat. Quorum doctrina licet *adolescenti* prodesset plurimum, bonis tamen præceptoribus, fortasse vanitatem huius sæculi iam tum pertæsis, sæpe bilem mouebat inexplebilis fere historias sacras, profanas nouaque, quæ tum in terris gerebantur, cognoscendi cupiditas in alacri indole elucens.

Sæpe pater dixit: studium quid inutile tentas?*

Sed

Non eadem est ætas, non mens.**

Noster enim, non quidem, vt solet, soli natalis, aut præceptorum disciplinæ tædio, aut, quotquot terra habet, scholas percurrendi voluptate correptus, sed ruina *Camitii*, flammis prope penitus deleti, coactus, postquam anno huius sæculi VII. Gærlicium commigrasset, tanto maiorem in linguis, eruditas vocant, addiscendis ponebat industriam, quo rectius intelligebat, futurum sacrarum litterarum interpretem quemcunque illarum notitia carere minime posse. Ardor præterea, quo *Lessingius* ad honestatem et reliqua doctrinarum studia ferebatur, constans et eximius cum viros acutissimos, Gymnasii tunc præceptores, *Grosserum*, Rectorem, *Haufiumque*, Prorectorem, nullo pacto lateret, facile ab his impetrare poterat, vt *adolescenti* maiora spectanti, et ad ea rectis studiis contententi tribuerent quam plurimum.

Quam litterarum sitim *Noster* vt eo melius sedaret, animumque veræ doctrinæ cupidissimum, quantum fieri posset, expleret,

A 3

anno

*) Ovid. Trist. l. IV. cl. X. **) Horat. l. I. Ep. I.

anno huius sæculi XII. ad almam illam puriorum sacrorum matrem, *Vitebergam*, proficiscebatur. Mentem ad Theologiæ studium imprimis cum applicasset, ibi audiebat *Vernsdorsium*, *Chladenium*, *Schræerum*; in philosophicis, reliquisque, quæ ad humanitatem pertinent, disciplinis *Bergerum*, *Clausingium*, *Stranzium*; in linguis, quas vocant, orientalibus, *Elsuicum*, tantisque viris operam dabat assiduum. Sermonem vero Anglicanum, quo *Noster* et adhuc vnice delectatur, cuiusque cognoscendi iam *adolescens* mira aviditate flagrabat, ex *Hassio* discebat satis feliciter: *Idemque*, non quidem pruriginosa quodam inclarescendi voluptate excitatus, sed vt ad penitiorum variarum rerum intelligentiam tanto celerius perveniret, disputando et linguam, et animum erectum quam sæpissime exercebat, iamque primo curriculi huius Academici anno, m. Augusto,

Placeri novam sententiam, de affectibus,

publice respondendo defendebat strenue. Pari virtute pugnabat *idem* statim anno sequenti pro *Hausenio*, quem Professore mathematicum ordinarium, *Lessingio* amicissimum, paullo post *Lipsiæ* mors immatura extinxit,

de auris Hierosolymis,

mox de vaticinio Caiphe,

nec non anno h. f. XIV. pro *Hassio*, moralium et civilium Professore publico,

de non commutando sexus habitu, Deutr. XXII. s.

e cathedra Academica publice differentibus.

Subridemus ipsi, inque aurem amici tritum illud: *teneas visum!* insufurrare solemus, quoties imberbem, omni fere arte carentem, insolenti tamen arrogancia ad ranæ istius Aesopiæ amplitudinem vsque inflatum videre contingit artium liberalium Magistrum, qui, licet ipse vix adhuc ære lauandus, annulum, quem dicunt, Magistralem, leuitatis suæ testem, pretio satis magno emit.

Lessin-

Lessingium iam proximo post, quam Vitebergam salutasset, anno Magisterium accepisse, ingenue fateor. Sed qui, quæso, fieri poterat, vt *Noster*, quamuis annos fortunamque prætexens, auctoritati Decani tum, *Brendelii*, grauissimique *Bergeri*, diutius resistere et repugnare posset, qui non tantum, se ingenium et in disputando probatam dexteritatem *Candidati*, non annos, spectare, aperte declarabant, sed etiam *rite exploratum*, beneficio Electorali statim perfruendo dignissimum censebant? Mihi quidem artium quisque Magister, qui vel mediocriter sapit, quanquam haut ita pridem ex ephelis excesserit, verendus tamen videbitur, constet modo, eundem *nihil appetere iactatione, nihil ob formidinem recusare.**

Quem tot miseri horrent, Senatum sacrum apud Dresdenses supremum *Noster* laeta fronte adibat anno h. s. XVI. ad finem vergente, promteque et commode ad quæstiones propositas quamuis difficiles respondendo satis probabat, se Theologum talem futurum, qualem nos adhuc habemus cognitum.

Vitebergam m. Apr. anno h. s. XVII. reuersus sacrorum priorum ante duo sæcula a D. Luthero restauratorum piam memoriam *Ipse* celebrabat dissertatione, quam publicæ disquisitioni proponebat, a *Se* exarata, quæ inscribitur:

Vindiciæ Reformationis Lutheranae a nonnullis præiudiciis.

Eadem tempestate *Patres huius reipublicæ*, qui tum florebant, *sapientissimi*, probe intelligentes, vt in semente posita spes messis est, ita totius reliquæ vitæ expectationem ab educatione pueritiæ prodire, nouum illud apud nos munus Sacerdotis, qui prima doctrinæ Christianæ elementa doceret, *Catechistam* vocant, studio nunquam satis laudando condebant, condito præficiabant *Nostrum*. Parebat *Ille* Patribus, qui *ciuem suum* vltro, neque vllis precibus ambitiosis compulsi Viteberga euocabant. Obsequabatur desiderio
suffra-

*) Tacit. de vita Agric.

suffragiisque *Patriæ*, quæ *Ipsum* exceperat, fouerat, aluerat, quamque sanctissimam antiquissimamque *Parentem* habebat, atque eiusdem anni d. XXI. Dec. inaugurationem sacerdotalem a Consistorio, quod Dresdæ est, supremo petebat, eaque rite impetrata a. d. II. Ianuar. anno h. s. XVIII. proximo ab ipsis Kalendis die Dominico, concionem apud nos auspicalem habebat, *Suamque fidem*, quam nobis adhuc præstitit inuiolatam atque inuictam, commendabat modeste auditoribus.

Sunt, et, proh dolor! sunt quam plurimi, qui sacerdotium, quod misere quæsiuerunt, consecuti tandem, licet interdum facultatibus ingenii non contemnendis ornati, tamen existimant, se iam ad vltimam studiorum suorum metam peruenisse, turpissimæque desidæ indormientes, diffuentesque luxuria, gemunt:

O Melibæe, Deus nobis hæc otia fecit!*

Longe aliam viuendi viam Lessingius ingrediebatur munere sacerdotali propter otium, quod largitur, ad vacandum Musis quam maxime idoneo decoratus. Neque enim fieri poterat, vt animus *Eius* litteris haut leuiter imbutus in dulcissimo hebesceret otio, perniciosoque isto errore caperetur, ciuem Academicum, qui duo, tres, quatuor ad summum, annos in litteris cognoscendis tractandisque studium suum ponit, diuinam humanamque sapientiam omnem deglutire, sacculoque Academico iam constricto, Penates patrios familiaresque repetere posse securum. *Doctores Academicici*, credite iuuenes! quamuis in omni doctrinarum genere versatissimi *Ipsi*, nihil tamen aliud agunt, quam vt vobis rectam regiamque, qua ad templum *veræ Sapientiæ* itur, commonstrent viam, quam si deinceps, somno locordæque dediti, ex oculis amiseritis, nunquam profecto vobis *adire Corinthum* continget.

Noster, totus pæne inuolutus litteris, primum tamen omnium id cum *animo pio* cogitabat, qua ratione *Ipse*, prima Religio- nis diuinæ elementa recte apteque docendo, teneræ ætati, iuuante
Deo

*) Virgil. Ecl. I.

Deo, prodesse plurimum, nouoque muneri *suo* decus nouum addere posset. Circumspiciebat libellos, quibus ducibus rem tantam bene ageret. Sed vix vllum huic institutioni mentique *sue* accommodatiorem, sunt certe raræ aues in his terris, cum deprehendere posset: *Ipsè* telam orfus contexebat opusculum illud, ad cuius normam doctrina hæc Catechetica adhuc apud nos traditur:

Rechte Gestalt vom Anfange Christlichen Glaubens vnd Lebens.

Cuius quidem generis libelli, in quibus nimirum doctrinæ purioris elementa dispositæ, solide breuiterque exponuntur, quamvis egregios plane fructus pariant Ecclesiæ: his tamen Catechista prudens atque idoneus, qui perspicua et dilucida rerum diuinarum expositione puerorum mentes occupare, ducere valet, neque responsionibus horum qualibuscunque in Labyrinthum pæne inextricabilem ipse se coniici patitur, accedat necesse est. Dolui equidem, immo deploraui fere miseram illam puerorum sortem, qui non raro ad inconcinnam raucamque Dominorum suorum Polonorum gingrinam, ~~st~~agraque dura, saltare visi sunt.

Jeremia Fribergio, Sacerdote olim apud nos primo, anno h. f. XXIV. placida morte ad Beata illa habitacula translato, *Noster Archidiaconum*, ad quod iam mense e. a. Aug. euectus erat, ipso die Christi natali capesserebat, annoque demum huic proximo *Iustina* *Salomen*, Theologi præclare de ecclesia Camitiana meriti, *Godofredi Felleri*, filiam natu primam *sibi* adiungebat *Vxorem fidiissimam*, ex quo coniugio, inter multas acerbitates, suauitate sua ne nunc quidem destituto XII. liberi procreati sunt, e quibus *filia vna lectissima*, *filii IV.* quis, quæso, ignorabit Lessingios? Civitatem hanc Absentes, Præsentes, illustrent.

Occupationibus Archidiaconii continuis fere impeditus *Noster* studia doctrinarum tamen intermittere nullo pacto poterat. E linguis potius, Gallica, Anglica, optimorum Auctorum monumenta reddebat Teutonice; ad pietatem veræque virtutis studium allicien-

tes meditationes litteris mandabat; *Colerum illum, Vinariensem, in exaranda Ephemeride, die auserlesene theologische Bibliothek, opera sua adminiculabatur; de scriptis noue diuulgatis subtiliter et modeste iudicabat; cum Viris immortali fama fulgentibus, Marpergero, Læschero, Moshemio, Rambachio, Neumeistero, Pleskio, cet. quorum epistolas autographas Senex adhuc in oculis fert, deosculatur, commercia litterarum erudita atque indefessa habebat; verbo: nullum diem prætermittebat sine linea.*

Socer, *Godofredus Fellerus*, cum anno h. f. XXXIII. hanc mortalitatem exuisset, gradum *Sacerdotii* apud nos *primum Noster* adscendebat. Tantum vero aberat, vt in tractandis colendisque litteris segnior se ostenderet, vt potius *Symbolas suas* laudabiliter elucubratas *Virorum eruditorum conciliis* impertiret assidue. Sed de his deinceps.

Vix vlla iucunditas, sublata amicitia, in hac vita inueniri potest: quare præclare *Tullius, in Lælio: amicitiam, inquit, omnibus rebus humanis anteponamus. Nihil est enim tam naturæ aptum, tam conueniens ad res vel secundas, vel aduersas.* Sed, quod sæpe iam dolui, veteres diffugiunt amici, et communi omnium mortalium fato tracti oculis nostris sensim eripiuntur; nouos autem, quos vere dixeris, amicos comparare, arduum omnino est, atque periculosum. Viri, quos iam commemoravi, quosque amicos *Sibi* reddiderat, doctissimi, pederentim ex hac vita discesserant: quare *Noster*, solus fere relictus, latius ducebat, *sapientem* huius theatri *spectatorem* latere, quam *Ipsum* in eodem versari *agentem*. Speculabatur itaque, quod et adhuc facit, attenta tacitaque mente miras rerum, inaxime eruditarum, vicissitudines, in *Se*, scriptaque a *Se* olim edita descendebat, eaque ruminabatur, neque ita pridem dissertationem illam anno h. f. XVII. Vitebergæ publicæ ventilationi exhibitam curis velut posterioribus augebat. Quis enim melius de vera emendatorum a B. Luthero sacrorum ratione iudicare valeret *Theologo Nostro* tam longo vsu docto atque exercitato?

to? *O beatum senem, in quem Catonianum illud mirifice quadrat: aptissima omnino sunt arma senectutis artes exercitationesque virtutum; quæ in omni ætate cultæ, cum multum diuque vixeris, mirificos afferunt fructus.*

Subiicienda his, quæ iam dixi, omnino esset *animi Illius excelsi, liberalis, in grauissimis calamitatibus constantis, pietate perpetua, et virtutis amore pleni*, aliarum rerum quam plurimarum descriptio. Sed memorem iam illius Fauoriniani: *turpius est, frigide laudari, quam acerbius vituperari*,** increpat *senex Noster modestus, cuius auctoritati pareo.* Sed

Pascitur in viuus liuor; post fata quiescit:
Tunc sius ex merito quemque tuetur honor.***

*) Cicero in Cat. c. 3. **) Gell. Noct. Attic. l. XIX, c. 3. ***) Ovid. de Ponto I.

A.) Scriptorum omnium a Lesfingio nostro

exaratorum enumeratio secundum annorum h. s. seriem.

Anno h. s. XX.

Sonderbare Hausandacht, die in einem Gebete vnd vier Liedern bestehet, zur Zeit der grossen Theuerung, in Dresden gedr.

Prostant hi hymni in hymnario Camitiano sub numeris 307. 309. 310. 313.

Allgemeine Erinnerungen bey Beurtheilung der Befessenen, Geipenster, Zauberey vnd Hexerey;

de quo vide die XLII. Expedition des geschäftigen Secretarii, 1720. pag. 597 - 598.

XXIV.

Die rechte Gestalt vom Anfange des Christlichen Glaubens vnd Lebens, nebst Vorrede, in welcher die Mängel der damaligen meisten

B 2

sten Catechetischen Bücher gezeigt werden, Leipzig 1724. recus. Gygneæ, a h. f. XLIII.

Theologus ille Vitebergensis, Hofmannus, hunc libellum in utilissimorum h. g. numero ponit, in der Erklärung der Fragstücke unsers Catechismi. Confer. die dritte Sammlung vom Alten vnd Neuen, 1726. pag 171.

Das Bild eines Evangelischen Lehres, Dresd. 1725.

Laudatio ad funebrem concionem Ieremiæ Fribergi, supra dicti.

XXV.

Vorschläge zu zwo Theologischen Schrifften, davon die erste: die Zurueckweisung vnbusfertiger Sünder vom Gebrauch des heiligen Nachmahls, die andere: das vnbenommene Recht der Kinderzucht, betrifft.

De hoc adeas den XXVI. Theil der Theologischen Bibliothek, it. Nou. litter. Lips. 17-5. pag. 1001. 1726. pag. 421.

XXVI.

Lutheri Træstungen an die Christen zu Halle, über Winklers Ermordung, Halle 1726.

Ansam ad elaborandum hoc scriptum dedit violenta mors Diaconi olim apud Dresdensis martyris, Hahnii. Vid. Gucinizii Gedächtnis George Winklers, ersten Euangelischen Predigers in Halle.

XXVII.

Kurze Anzeige von einigen Mængeln der gemeinen Communionbücher. *Laudarunt hunc libellum Seidelius, Helmstadiensis, et Rambachius, in institutionibus Theologiæ moralis.*

Zweyhundertjähriges Gedächtnis von der 1527. an Ostern gehaltenen ersten Evangelischen Predigt, mit einer kurzen Reformationgeschichte, vnd Entwurf von einer ausführlichen Geschichte seiner Vaterstadt Camenz, bey Io. Sam. Heinsius, in Leipz.

Conf. Sammlungen von Altem vnd Neuen, 1727. it. auserlesene Bibliothek, 33. Theil, pag. 758. seq. it. Nou. litter. Lips. 1727. pag. 616.

Vnpartheyisches Vrtheil über einen in Budissin erhobenen Liederstreit, 1727. *de quo in der Theol. Bibliothek ad a. e.*

XXVIII.

XXVIII.

Geistreiche Betrachtungen vom heil. Abendmahle, e Gall. transl. 8.
*Consul. Sammlungen vom A. und N. 1740. pag. 187. auserlesene Bibliothek,
 P. XXIII. pag. 798.*

Iohann Tillotsons Grundlegung der vornehmsten Wahrheiten in Pre-
 digten, aus dem Engl. überf. mit D. Marpergers Vorrede, Dr. 8.
Mentio huius libelli fit Parte XXXIX. der Theol. Bibliothek, p. 221.

Kurze Fragen von der Wiedergeburt, und göttl. Gerichte der
 Verstockung, Camenz.

XXIX.

Disquisitio historica de Confessione fidei, quam Proteftantes Hi-
 spania eiecti MDLIX. Londini ediderunt.

*de quo in Analectis Societatis Charitatis et Scientiarum, Tom. II. Lips.
 1730. pag. 631. - 639. it. in contin. Buddei histor. theol. litterar. ubi,
 pag. 73. lectu digna disquisitio appellatur; nec non in Ephemerid.
 illius temp. passim.*

XXX.

Historisches Religionsgespräch von der merkwürdigen Geschichte
 der übergebenen Augspurgischen Confession, bey Gelegenheit
 des cc. jährigen Evangelischen Jubelfests vorgestellt; Leipzig vnd
 Camenz, 1730. 4.

Laudes huius dialogi habes in der Theol. Bibliothek, pag. 888. - 892.

Eine Abhandlung von subtilen Weibermördern, Camenz 1730.

XXXI.

Gedanken von einer jährlichen öffentlichen Gedächtnisfeyer der
 Augspurgischen Confession, Leipzig, 8.

Eine Gedächtnischrift von der Liebe zu den Wunden des gekreu-
 zigten Iesu; dem Koeniglichen Commissionsrathe, Ioh. Casp.
 Passerin, aufgesetzt, Dresden.

Ioh. Tillotsons Glaubensregel, aus dem Engl. Dresd. 8.

XXXII.

Ioh. Tillotsons Vorstellung der Lehre vnd Gebrauche der Rœmi-
 schen Kirche, aus dem Engl. übersezt, Dresd. 8.

Cl. Auctor in proemio Partis I. anno h. f. XXXI. editi potiores libros ab Anglis contra Ecclesiam Romanam promulgatos recensuit. Plura de hoc libro prostant in der Sammlung von A. und N. 1739. pag. 79. seq. Theologus olim apud Lipsienses, Frid. Guil. Schuetz, in Praef. ad opera quaedam paruula Stillingfleetiana a se vernacule reddita hoc scriptum commendat.

Eine Leichenpredigt, ad Sap. IV. 13. 14. den 8. Febr. 1732. gehalten, und auf Verlangen der Ältern in Druck gegeben.

XXXIII.

Leichenrede über Philipp. III. 8. auf das Ableben seines Schwiegeraters, *M. Gottfried Fellers*, Past. Prim. von dem rechten Evangelischen Predigerthitze.

B.) *Opuscula variis Ephemeridibus interta.*

Schriftmäßige Gedanken von der augenblicklichen Buße.

in den Weimariſchen Anmerkungen aus der Theologie, Kirchen- und Gelehrten-Historie, I. Band, 2. Sammlung. pag. 151-174.

Betrachtungen über die bedenkliche Redensart, vom geistlichen Tode Christi.

Ebd. I. B. 3. Samml. pag. 233.-247.

Animaduers. historica in Crypto-Socinianorum Collegia Biblica.

Ibid. Tom. I. pag. 44. seq.

Gedanken über das Bekenntnis der allervornehmsten Gelehrten, von der Schwäche des menschl. Verstandes, in den allerwichtigsten Materien

Oberlausitzische Beyträge zur Gelahrheit, und derselben Historie, vom Jahr 1738..

Gedanken über die Heyrath mit seiner verstorbenen Frauen leiblichen Bruders leiblichen Tochter.

Oberlausitzische Beyträge, II. Bands, 26. 27. 29. 30. Stück.

Exegetische Betrachtung über die Worte Amos, 26. vnd Apostelgeschichte VII. 3.

Früh aufgefesene Früchte der Sammlungen vom A. und N. 1737. p. 77.-81.

Die

Die Hochachtung der Arndtischen Schriften.

In den Hessischen Hebopfern.

C.) Libri tum Novi modeste diiudicati.

Der Marpergerische Lehr-Elenchus, II. Th. Dresd. 1727. vnd 1728.
in dem 34. Thl. der auserlesenen Theol. Bibliothek, pag. 361-281.

Die Pfaffische oder Tuebingische Bibel, Fol. 1729.
in dem 44. Theile der besagten Bibliothek, pag. 784. - 872.

D. Zeltners Historia Crypto-Socinismi, Altorf.
in dem 46. Theile, pag. 930. - 967.

M. Adam Bernds 1730. in 2. Alphab. 6. B. abgefaste Schrift, von dem dreyfachen Zustande, darinnen sich Christen befinden.
Ebd. im 48. Theile, p. 132. - 184.
Vindicias huius censuræ, quæ Berndio bilem mouerat, habes ib. Tom. LX.
pag. 584. - 595.

Apologetische Vorrede zu desselben nützlichen Gebrauche der christlichen Moral, in vnterschiedenen Predigten von VII. lahrgängen, in einem Sendschreiben beleuchtet, *Ebd.*

Reimanni Catal. Biblioth. criticus. *Ebd. 55. Th. p. 602. - 622.*

D. Io. Bugenhagens wahres Christenthum, samt dessen Lebenslauf, 1731. herausgegeben. *Ebd. 63. Th. p. 247. seq.*

M. Bernds Einleitung zur christl. Sittenlehre, 1733. 8.
Ebd. 70. Th. p. 927. - 934.

Hollmanns ueberzeugender Vortrag von Gott vnd der Schrift, Leipzig 1733. *Ebd. 74. Th. p. 113. - 127.*

Samuel Clarks geistl. Reden I. - IV. Th. aus dem Engl. überf. von George Venzsky. *Ebd. 74. Th. p. 549. - 557.*

Evangelischer Liederschaz, oder glossirtes grosses Wuertenbergisches Gesangbuch vom Jahr. 1734. in 3 Theilen. *Ebd. pag. 665. seq.*

Burnets Geschichte seiner Zeit von Mattheson ins Deutsche ueberf. I. vnd II. Th. *in dem 5. 6. 84. vnd letzten Th. der auserlesenen Theologischen Bibliothek.*

Sed

hc 3655

Sed subnectendi iam erunt discipulorum in arenam producendorum nomina. Prologi partes sibi sumserat

Christophorus Augustus a Sabla, Equ. Mis.

de cautelis quibusdam, in laudibus Virorum bene de Republ. meritorum, adhibendis diciturus. Sed tristi quodam casu, quem manus Dei vertat ad salutem! impeditus eas relinquere coactus est

I. Wolfio Henrico Gottlob a Klüx, Equ. Lusat.

Post hunc declamaturi sunt vxoris meæ frater natu minimus

II. Carolus Erdmann, Burscherus, Camit. et filius meus vnicus

III. Ioh. Georg. Iacobus Voigtius, Camit.

quorum vterque Patronis optimis, scholæque vltimum dicet Vale! Excipient hos, quos vnice diligo, Consulis Nostri, qui iam Fasces tanta cum laude habet, filii ornatissimi

IV. Carolus Adolph. Ludouicus Ferber, Camit. et

V. Henricus Fridericus Erdmann. Ferber, Camit.

Post hos valere iubebit Patres, scholam, omnesque optime de se meritos adolescens modestissimus

VI. Carolus Fridericus Gotthelf Opitius, Camit.

Lipsiam, cum meis, migraturus: Agmen claudet

VII. Carolus Adolph. Ernestus a Klüx, Equ. Lusat.

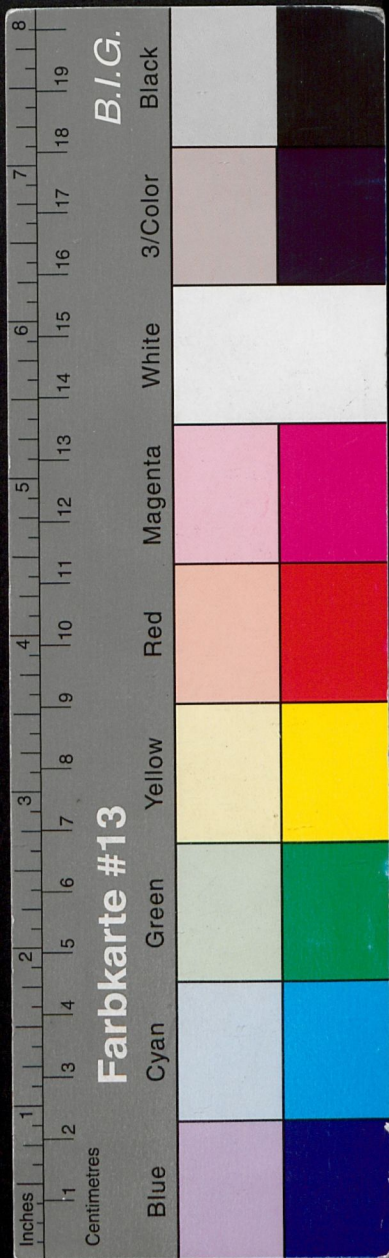
Ad quos beneuole audiendos, vt Vos huius Reipubl. Patres, Patroni, reliquique, qui Musis nostris bene cupitis, memores illius:

Excitat auditor studium,

cras hora I. post merid. loco consueto adfatis frequentes, omni, qua decet, pietate et obseruantia oro.

P. P. Camitii, d. XXIV. April. MDCCLXVIII.

QR.254/24.

Z c
3655

PRIMAS LINEOLAS
VITAE

A
VIRO SVMME REVERENDO AMPLISSIMO DOCTISSIMO
**IOHANNE GODOFREDO
LESSINGIO**

ARTIVM LIBERALIVM MAGISTRO

ET
SACERDOTE APVD NOS PRIMARIO
SANCTISSIME ACTAE

Camenz

EXHIBET

X 2313012

ET
SENATVM GRAVISSIMVM
REIPVBLICAE CAMITIANAE
PATRONOS SCHOLAE

CETEROSQVE
QVI MVSIS NOSTRIS FAVENT

AD AVDIENDAS
ORATIVNCVLAS QVADAM
SVMMA PIETATE ET HVMANITATE

INVITAT
M. IOHANNES FRIDERICVS VOIGTIVS
RECTOR,

BYDISSAE, LITTERIS VID. SCHOLTZIAE.

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
BYDISSAE

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SALLE)